

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФЕДЕРАТИВНЕ НА

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Огласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-13/1-116. За огласе 101-13/1-115.

Среда, 19. децембар 1962.

БЕОГРАД

БРОЈ 51

ГОД. XVIII

Цена овом броју је 80.— дина. — Претплата за 1962. годину износи 2.300.— дина, а за иностранство 3.300.— динара — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 9. Пошта: Фах 226 — Телефони: централа 28-010 и 28-417. Администрација 28-276. Одељење продаје 22-615

675.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), у вези са чланом 3. Уредбе о порезу на промет („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61, 6/62 и 11/62), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ТАРИФЕ ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ

Члан 1.

У Тарифи пореза на промет („Службени лист ФНРЈ“, бр. 25/62, 29/62, 31/62, 40/62 и 46/62) у делу II Тарифе врше се следеће измене и допуне:

- 1) у тар. броју 26 тачка 4. брише се;
- 2) у тар. броју 80, на крају списка производа тачка се замењује тачком и зарезом и после тога додају се речи:

„диоктилфталат;

натријум сулфит за производњу полуцелулозе и картонске амбалаже од полуцелулозе.“

Члан 2.

Одредба члана 1. тачка 1. ове уредбе и одредба члана 1. тачка 2. ове уредбе — у погледу диоктилфталата, примењиваће се од 1. јануара 1962. године, а одредба члана 1. тачка 2. ове уредбе — у погледу натријум сулфита, примењиваће се од дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања, у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 264

11. децембра 1962. године

Београд

Замењује
Председника Републике
Потпредседник
Савезног извршног већа,
Родољуб Чолаковић, с. р.

676.

На основу члана 21. Закона о Савезном буџету за 1962. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О СМАЊЕЊУ ОДРЕЂЕНИХ РАСХОДА САВЕЗНОГ БУЏЕТА ЗА 1962. ГОДИНУ

1. Средства предвиђена у Савезном буџету за 1962. годину смањују се, и то:

а) у 1 делу:

1) средства предвиђена у 5 разделу — Државни секретаријат за унутрашње послове:

глава 1 — Секретаријат, по партији 1—27 — Плате и додаци са доприносима, за 40,789.000 динара;

глава 2 — Државни секретаријат за унутрашње послове народних република, по партији 1—39 — Плате и додаци са доприносима, за 123,219.000 динара;

глава 3 — Погранична повереништва, по партији 1—32 — Плате и додаци са доприносима, за 6,839.000 динара;

глава 4 — Батаљон Народне милиције, Београд — по партији 1—35 — Плате и додаци са доприносима, за 65,219.000 динара;

глава 5 — Виша управна школа за унутрашње послове, Београд — по партији 1—38 — Плате и додаци са доприносима, за 7,416.000 динара;

глава 6 — Школе за подофицире Народне милиције, Сремска Каменица — по партији 1—41 — Плате и додаци са доприносима, за 4,523.000 динара;

глава 8 — Казнено-поправни дом, Раб — по партији 1—47 — Плате и додаци са доприносима, за 1,995.000 динара;

2) средства предвиђена у 54 разделу — Средства за делатности самосталних установа која се користе на основу уговора, по партији 1—211, позиција 1 — Телеграфска агенција Нова Југославија „Танјуг“, за 96,600.000 динара;

3) средства предвиђена у 57 разделу — Инвестиције:

по партији 1—214 — Савезна народна скупштина, позиција 1 — За набавку путничких аутомобила, за 10,000.000 динара;

по партији 1—215 — Савезно извршно веће, позиција 1 — За довршење стамбених зграда, за 20,000.000 динара и позиција 2 — За изградњу нових стамбених зграда, за 20,000.000 динара;

по партији 1—218 — Државни секретаријат за иностране послове, позиција 1 — За изградњу станова за службенике Државног секретаријата за иностране послове, за 20,000.000 динара;

по партији 1—228 — Управа царина, позиција 1 — За изградњу управних зграда, за 20,000.000 динара и позиција 2 — За изградњу стамбених зграда, за 20,000.000 динара;

4) средства предвиђена у 59 разделу — Обавезе по буџету и буџетска резерва, по партији 1—243, Буџетска резерва, за 383,000.000 динара;

6) у 3 делу, у 2 разделу — Дотација Фонду за научни рад, по партији 3—246, за 100,000.000 динара.

2. За износ за који су смањени одређени расходи по тачки 1. ове одлуке повећаће се средства предвиђена у 1 делу, у разделу 53 — Средства за повећање плата, за унапређења и постављења нових службеника, у партији 1—210. Ова средства се могу користити за повећање плата службеника са-

везних органа и установа, сагласно одредбама прописа које је донело Савезно извршно веће о повећању средстава за личне расходе јавних службеника због повишења цена хлеба, као и за повећање плата и одређених материјалних расхода у Народно-веној народној армији.

3. О спровођењу ове одлуке стараће се Секретаријат Савезног извршног већа за савезни буџет и општу управу.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 265
11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

677.

На основу члана 79. тачка 1. Уставног закона, у вези са чланом 111. Закона о искоришћавању пољопривредног земљишта („Службени лист ФНРЈ“, бр. 43/59), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ПРЕГЛЕДУ УТРИНА, ПАШЊАКА И ДРУГИХ ЗЕМЉИШТА ПОГОДНИХ ЗА ПРИВОЂЕЊЕ КУЛТУРИ У ЦИЉУ ПРЕДАЈЕ ПОЉОПРИВРЕДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

1. Општински народни одбори дужни су у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове одлуке образовати комисије које ће извршити преглед свих утрина, пашњака и других земљишта на свом подручју који су по члану 18. став 1. Закона о пољопривредном земљишном фонду општенародне имовине и додељивању земље пољопривредним организацијама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/53) остали на управљању селу или сличној заједници, у циљу утврђивања могућности привођења култури ових земљишта.

Комисија из става 1. ове тачке дужна је у року од 60 дана од дана њеног образовања поднети општинском народном одбору мишљење о томе да ли су утрине, пашњаци и друга земљишта на подручју општине погодни за привођење култури и да ли постоје услови да се исхрана стоке, за коју је то земљиште коришћено, обезбеди на други начин.

2. Општински народни одбор ће у року од 30 дана од дана подношења предлога пољопривредне организације за додељивање земљишта у смислу члана 111. став 1. Закона о искоришћавању пољопривредног земљишта размотрити да ли та пољопривредна организација располаже средствима и кадровима потребним да се обрађивањем тог земљишта знатно повећа производња, као и да ли постоје услови да се на други начин обезбеди исхрана стоке за коју је то земљиште коришћено.

Општински народни одбор ће пре доношења одлуке саслушати збор бирача о свим питањима која су у вези с давањем оваквих земљишта пољопривредним организацијама.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 269
11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

678.

На основу члана 79. став 1. Уставног закона, Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ПЛАНУ СТАТИСТИЧКИХ ИСТРАЖИВАЊА ЗА 1963. ГОДИНУ

1. У оквиру јединственог плана статистичких истраживања извршиће се у 1963. години нова статистичка истраживања у следећим недовољно развијеним областима статистике:

- 1) резултати избора;
- 2) анкета о личној потрошњи;
- 3) анкета о личним дохоцима по занимањима;
- 4) комплексни годишњи извештај у ванпривредним делатностима;
- 5) извештај о потрошњи репродукционог материјала за израду табела међусобних односа привредних делатности — »Input-output« табела.

2. Ради прилагођавања статистичког система насталим променама у привредном систему и даље рационализације статистике, извршиће се у 1963. години следећа измена у редовним статистичким службама:

- 1) комплексна ревизија статистике друштвеног и државног уређења;
- 2) комплексна ревизија судске статистике, нарочито обраде кривично-судске статистике;
- 3) проширење месечног извештаја о запошљеном особљу и личним дохоцима на све привредне и ванпривредне делатности, осим на политичке, друштвене и физкултурне организације и удружења;
- 4) проширење статистичког регистра кадрова за око 100.000 лица;
- 5) укидање извештајне службе о стању вегетације пољопривредних култура;
- 6) укидање извештаја о структури запошљеног особља по занимањима у грађевинарству;
- 7) смањење броја специјалних анкета у индустрији на 1 до 2 гране годишње с тим да се анкете о електроенергији и рудницима угља спроводе сваке године;
- 8) промена периода прикупљања извештаја занатских предузећа (осим грађевинских) са месечног на годишњи;
- 9) промена периода прикупљања извештаја о музејима, збиркама, библиотекама, културно-просветним друштвима и зоолошким вртovima са годишњег на трогодишњи;
- 10) смањење броја детаљних показатеља у извештајној служби о организованом тову стоке;
- 11) изостављање мање важних производа у месечном извештају о откуп у пољопривредних производа;
- 12) смањење броја детаљних показатеља у месечном и годишњем извештају грађевинских предузећа;
- 13) смањење броја детаљних показатеља у месечним и годишњим извештајима саобраћајне статистике;
- 14) смањење броја детаљних показатеља у статистици школства у уметничко-забавним институцијама.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 267
11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

679.

На основу члана 18. Закона о изменама и допунама Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/61), члана 33. став 2. Закона о мерним јединицама и мерилима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61) и тачке 5. Одлуке о одређивању органа у којима ће се вршити проверавање обезбеђења средстава за рад државних органа и унутрашње расподеле тих средстава по принципима дохотка („Службени лист ФНРЈ“, бр. 3/62), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ДЕЛА СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ НАПЛАТОМ ЖИГОВИНЕ И ДРУГИХ НАКНАДА ИЗ КОЈИХ ЋЕ СЕ ФИНАНСИРАТИ РАСХОДИ УПРАВЕ ЗА МЕРЕ И ДРАГОЦЕНЕ МЕТАЛЕ

1. Управи за мере и драгоцене метале припада 70% од укупних средстава које оствари наплатом жиговине и других накнада.

2. Средства из тачке 1. ове одлуке служиће за покриће личних и материјалних расхода, као и за унапређивање службе контроле мера.

3. Као унапређивање службе из тачке 2. ове одлуке сматра се: набављање нове и одржавање постојеће опреме за вршење прегледа и типског испитивања мерила и за набављање превозних средстава за преносење те опреме до места вршења прегледа и за стручно уздизање кадрова.

4. Средства из тачке 1. ове одлуке воде се на посебном рачуну код банке.

5. Предрачун прихода и расхода Управе подлежи сагласности секретаријата Савезног извршног већа за трговину и туризам и за савезни буџет и општу управу.

6. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о висини дела средстава остварених наплатом жиговине и других накнада којим самостално располаже Управа за мере и драгоцене метале („Службени лист ФНРЈ“, бр. 42/62).

7. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1963. године.

Р. п. бр. 266

11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

680.

На основу члана 67. став 4. Закона о пензијском осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/57, 44/58, 27/59, 48/59, 10/61 и 22/62), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ЛИЧНИХ ДОХОДАКА ОДНОСНО ПЛАТА КОЈЕ СЕ УЗИМАЈУ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ПЕНЗИЈСКОГ ОСНОВА

1. При утврђивању просечног месечног износа плата у смислу члана 67. Закона о пензијском осигурању, на основу кога се врши разврставање у осигураничке разреде по члану 62. тог закона, лични доходи односно плате са додацима за рад на одређеном радном месту у редовном радном времену узимају се у целини или делимично, по одредбама ове одлуке.

2. У целини се узимају у просечан месечни износ плате:

1) осигураницима запошљеним у привредним организацијама, самосталним установама и другим организацијама које своју друштвену делатност врше као самосталне установе а лични доходак радника не утврђују по прописима о јавним службеницима — лични доходак остварен по основима и мерилима утврђеним у правилнику о расподели личних доходака, за рад у редовном радном времену;

2) осигураницима запошљеним у органима, установама и организацијама које лични доходак односно плату службеника и радника одређују по прописима о јавним службеницима — основна и положајна плата и следећи додаци:

а) посебни додаци који се дају за тежину или карактер службе, услове рада или посебну стручност, установљени на основу чл. 161, 238, 302. и 351. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60, 53/60, 52/61 и 31/62);

б) посебан додатак на службу по Уредби о звањима и платама службеника органа унутрашњих послова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 7/58, 6/59, 51/60 и 51/61), армијски додатак и додаци за тежину или карактер службе или рад штетан по здравље, установљени посебним прописима за грађанска лица у служби у Југословенској народној армији, као и стални додатак предвиђен правилником о функционисању Бердапске речне управе;

в) посебан додатак и накнада одређени за тежину или карактер службе, услове рада или посебну стручност по чл. 15, 20, 21, 38. и 39. Уредбе о платама техничког особља и помоћних службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 7/58, 44/58, 6/59, 53/59, 47/61 и 3/62);

г) уметнички додатак по прописима донетим пре 1. јануара 1958. године, и уметнички додатак који по посебним прописима донетим после тог дана у целини улази у просечан месечни износ плата, као и посебан додатак радника на позорницама и у позоришним радионицама;

д) једнократна годишња награда у висини месечне плате или одређеног процента од те плате која се по посебним прописима исплаћује свим службеницима и радницима запошљеним у односним органима, установама и организацијама.

3. Делимично се узимају у просечни месечни износ плата:

1) премије за постигнути већи ефекат у раду, које се установљавају по члану 70. Закона о јавним службеницима, и премије по члану 374. тог закона и члану 40. Уредбе о платама техничког особља и помоћних службеника — са 50% од просечног месечног износа тих премија остварених у раздобљу за које се утврђује просечни месечни износ плата;

2) положајне плате и посебни додаци по прописима о јавним службеницима кад су одређени према ефекту рада односно према извршеним услугама — сваки посебно највише до висине основне плате.

4. Не узимају се у просечан месечни износ плата:

1) додаци и друга допунска примања која имају карактер накнаде трошкова, без обзира на то из којих се средстава исплаћују (теренски додатак, додатак за одвојени живот, накнада трошкова у вези са вршењем службе, додаци за храну и друга давања сличног карактера), као ни давања у природи односно накнаде за давања у природи у вези са вршењем службе;

2) лични доходак остварен по основу прекоременог рада и рада на дане недељног одмора и државних празника, накнада наставном и васпитном особљу за рад преко редовног броја часова и вршење осталих послова везаних за наставу, као и други додаци и допунска примања који имају карактер давања за прекоремени рад;

3) лични доходак по основу допунског рада који радник изврши ван редовног радног времена у организацији са којом је у редовном радном односу (време приправности, присутности, консултативни рад у здравственим установама, допунски рад у испитним комисијама и сл.);

4) појединачне или групне награде, као што су награде за извршену рационализацију или новаторство, за извршење посебних задатака, за нарочите успехе у раду, и сл.

5. По одредбама ове одлуке узимају се у просечан месечни износ плата (тачка 1) лични доходи односно плате са додацима остварени по ступању на снагу ове одлуке, као и у раздобљу од 1. јануара 1958. године до дана ступања на снагу ове одлуке, ако посебним прописима није другачије одређено.

Ако је у привредној организацији део личног дохотка радника по прописима који су престали да важе од 1. јануара 1958. године до дана ступања на снагу ове одлуке утврђиван као додатак за посебне услове рада из тачке II под 1 Одлуке о утврђивању просечног месечног износа плата на основу примања остварених после 1. јануара 1958. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 2/59 и 44/61) или као премија и сл. из тачке III став 1. под 1 те одлуке, тај део личног дохотка утврђен као додатак узима се у просечан месечни износ плата у висини одређеној по тачки II те одлуке, а део утврђен као премија узима се са 5% сходно тачки 3. под 1 ове одлуке.

6. Уживаоци пензије којима је при одређивању пензије просечан месечни износ плата утврђен по Одлуци о утврђивању просечног месечног износа плата на основу примања остварених после 1. јануара 1958. године, могу захтевати да им се пензија поново одреди на основу просечног месечног износа личног дохотка односно плате утврђене применом одредаба ове одлуке. Нови износ тако одређене пензије припада од првог дана наредног месеца после подношења захтева.

7. Секретаријат Савезног извршног већа за рад донеће, по потреби, ближе прописе за примену ове одлуке.

8. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о утврђивању просечног месечног износа плата на основу примања остварених после 1. јануара 1958. године.

Изузетно, одредба тачке II под 1 одлуке наведене у ставу 1. ове тачке и даље ће се примењивати у случајевима предвиђеним у тачки 5. став 2. ове одлуке.

9. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 271

11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

681.

На основу чл. 14. и 17. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ОДОБРАВАЊУ ОДРЕЂЕНИХ КРЕДИТА ОД СТРАНЕ НАРОДНЕ БАНКЕ И ПОСЛОВНИХ БАНАКА

1. У Одлуци о одобравању одређених кредита од стране Народне банке и пословних банака („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/62) у тачки 4. речи: „30. септембра“ замењују се речима: „31. децембра“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 270

11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

682.

На основу чл. 60. и 198. Закона о буџетима и финансирању самосталних установа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/59, 23/61, 52/61 и 28/62), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПЛАЋАЊУ НАКНАДА ЗА УСЛУГЕ КОЈЕ ВРШИ САВЕЗНИ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКИ ЗАВОД И О НАЧИНУ КОРИШЋЕЊА ПРИХОДА ОСТВАРЕНИХ ОД ОВИХ УСЛУГА

1. У Одлуци о плаћању накнада за услуге које врши Савезни хидрометеоролошки завод и о начину коришћења прихода остварених од ових услуга („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/61) после тачке 5. додаје се нова тачка 5а, која гласи:

„5а. Републичка извршна већа могу, у складу са одредбама тач. 1. до 5. ове одлуке, својим прописом регулисати плаћање накнада за услуге које врше републички хидрометеоролошки заводи, као и начин коришћења прихода остварених од ових услуга.“

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 268

11. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

683.

На основу члана 2. тачка 11. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 46/62), и члана 9. Основног закона о играма на срећу („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О САДРЖИНИ ПРАВИЛА ИГАРА НА СРЕЋУ КОЈЕ СЕ ПРИРЕЂУЈУ НА ОСНОВУ ОДОБРЕЊА САВЕЗНОГ ДРЖАВНОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

1. Правила за спровођење игара на срећу (у даљем тексту: правила) које се приређују на основу одобрења савезног Државног секретаријата за послове финансија (члан 12. став 2. Основног закона о играма на срећу — у даљем тексту: Закон) морају садржати одредбе одређене овом наредбом.

Одредбе ове наредбе неће се примењивати на наградне, конкурсе и игре на срећу у циљу привредне рекламе.

2. Правила доноси највиши орган управљања друштвено правног лица, ако статутом или прави-

лима тог правног лица није одређено да их доноси неки други његов орган.

II. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ПОЈЕДИНИМ ИГРАМА НА СРЕЋУ

1. Правила за спровођење лутрије

3. Правила лутрије коју приређују друштвена правна лица на основу одобрења органа из члана 12. став 2. Закона, морају садржати:

1) назив друштвеног правног лица које приређује лутрију и назив његовог органа који доноси правила;

2) назив правила и означавање органа који је одобрио приређивање лутрије и број решења којим је то одобрење дато;

3) назначење сврхе у коју ће се утрошити чист приход лутрије;

4) назначење укупне вредности емисије срећака, укупног броја срећака, да ли ће се срећке делити и цене сваке срећке (члан 9. став 2. Закона), као и опис срећке и садржину текста који ће бити одштампан на срећки;

5) одредбу о томе да срећка гласи на доносиоца;

6) назначење укупне вредности добитака (члан 9. став 1. и члан 17. став 1. Закона);

7) назначење врсте и броја добитака и вредност појединог добитка;

8) одредбу о томе ко може учествовати у игри;

9) начин продаје срећака, време у коме ће се срећке моћи продавати и крајњи рок до ког ће се моћи продавати, као и територију на којој ће се срећке растурати (члан 9. став 3. Закона);

10) време и место извлачења (утврђивање резултата) и означавање органа који ће вршити извлачење (члан 9. став 1. Закона);

11) одредбу о томе ко ће руководити поступком извлачења односно ко ће бити технички руководилац извлачења;

12) начин утврђивања добитака приликом извлачења (члан 9. став 1. Закона);

13) начин објављивања резултата игре (члан 9. став 1. Закона) и одређивање рока у коме ће се објавити резултат игре;

14) податке о томе ко ће вршити исплату односно издавање добитака (у случају робне и мешовите лутрије) и кад и где ће се вршити исплата односно издавање добитака (члан 9. став 1. Закона);

15) одредбу о крајњем року за исплату односно издавање добитака (члан 9. став 1. Закона);

16) одредбу о томе да ће се добици исплаћивати односно издавати само на основу предаје срећке којој није уништен ниједан од битних делова;

17) одредбу о томе да приређивач лутрије не одговара за нестале срећке, нити прима ма какве рекламације за нестале или изгубљене срећке;

18) одредбу о томе да су правила лутрије пуноважна кад их одобри надлежни орган и да је приређивач игре на срећу дужан грађанима, на њихов захтев, дати на увид правила, ако их није објавио у неком службеном или дневном листу или на други начин обзнанио.

4. У правилима ће се ближе изложити поступак извлачења добитака и унети одредбе које обезбеђују објективност и искључују неправилности при извлачењу добитака.

Укупан износ добитака приређивач правилима слободно распоређује на мање и веће добитке (премије).

У правилима лутрије ће се одредити да ли једна срећка може добити два или више добитака, и утврдиће се поступак извлачења — да би се то избегло, ако је правилима искључено да једна срећка добије више од једног добитка.

2. Правила за спровођење томболе

5. Правила за спровођење томболе коју приређују друштвена правна лица на основу одобрења органа из члана 12. став 2. Закона, морају садржати:

1) назив друштвеног правног лица које приређује томболу и назив његовог органа који доноси правила;

2) назив правила и означавање органа који је одобрио приређивање томболе и број решења којим је то одобрење дато;

3) назначење сврхе у коју ће се утрошити чист приход томболе;

4) опис томболске карте, као и садржину текста који ће бити одштампан на карти;

5) назначење да томболска карта гласи на доносиоца;

6) одредбу о томе како се одређује укупна вредност добитака (члан 9. став 1. и члан 17. став 1. Закона);

7) назначење врсте добитака и одредбу о томе како се одређује број добитака односно вредност појединог добитка;

8) одредбу о томе ко може учествовати у игри;

9) начин продаје томболских карата, време у коме ће се карте моћи продавати и крајњи рок до кога ће се моћи продавати, као и територију на којој ће се продавати (члан 9. став 3. Закона);

10) начин утврђивања добитака, означавање органа који ће вршити утврђивање добитака и времена и места тог утврђивања;

11) начин објављивања резултата игре и одређивање рока у коме ће се објавити резултат игре;

12) рок до кога ће се вршити исплата односно издавање добитака (члан 9. став 1. Закона);

13) одредбу о томе да се исплата односно издавање добитака врши уз предају томболске карте;

14) одредбу о томе ко ће и где вршити исплату односно издавање добитака;

15) одредбу о томе да правила ступају на снагу кад их одобри орган из члана 12. став 2. Закона и да је приређивач дужан грађанима, на њихов захтев, дати на увид правила, ако их није објавио;

16) одредбу о томе ко ће руководити томболом односно ко ће бити технички руководилац томболе, као и друге одредбе које су с обзиром на особеност игре неопходне.

6. У правилима ће се ближе објаснити у чему се састоји игра и који се услови морају испунити за учествовање у игри.

У правилима ће се назначити колико ће томболских карата бити емитовано и на колико ће серија оне бити подељене.

7. У правилима ће се ближе одредити на који начин ће се утврђивати добици приликом извлачења, да ли и колико извучених бројева у једној колони исте серије, у више колона или сви извучени бројеви томболске карте и по ком реду дају право на добитак, и који добитак.

III. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

8. Ова наредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 13986/3

24. новембра 1962. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Жиро Глигоров, с. р.

684.

На основу члана 40. став 2. и члана 45. став 2. Основног закона о изградњи инвестиционих објеката („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61), Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију прописује

ПРАВИЛНИК

О СТРУЧНОЈ СПРЕМИ И ПРАКСИ ЛИЦА КОЈА ИЗРАЂУЈУ ИНВЕСТИЦИОНУ ТЕХНИЧКУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ И ЛИЦА КОЈА РУКОВОДЕ ПОЈЕДИНИМ ВРСТАМА РАДОВА ПРИ ИЗГРАДЊИ ИНВЕСТИЦИОНИХ ОБЈЕКТА

Члан 1.

Организације које израђују инвестициону техничку документацију и организације које израђују инвестиционе објекте одређују својим правилником коју стручну спрему и праксу морају имати лица која у односној организацији израђују инвестициону техничку документацију односно руководе изградњом инвестиционих објеката, с тим да се тим правилником не може предвидети мања стручна спрема и пракса од оне која је предвиђена у чл. 2. до 6. овог правилника.

При одређивању потребне стручне спреме и праксе, организације из става 1. овог члана водиће рачуна не само о рентабилности пословања, него и о обезбеђењу правилности, сигурности и безбедности изградње инвестиционог објекта.

Члан 2.

Инвестициону техничку документацију може израђивати и изградњом инвестиционог објекта руководити само лице које има стручну спрему из ове струке односно смера у које спада и израда инвестиционе техничке документације односно у које спадају радови на изградњи инвестиционог објекта којима ће то лице руководити.

Ако израда инвестиционе техничке документације односно изградња инвестиционог објекта спада у више струка односно смерова, координацију израде инвестиционе техничке документације односно руковођења изградњом инвестиционог објекта вршиће лице које има стручну спрему из струке односно смера у које спада претежни део израде инвестиционе техничке документације односно радова на изградњи инвестиционог објекта.

Члан 3.

Лице које самостално израђује инвестициону техничку документацију или њен одређени део (одговорни пројектант) односно које самостално руководи изградњом инвестиционог објекта или појединим радовима на изградњи инвестиционог објекта мора имати високу, вишу или средњу стручну спрему и положен стручни испит из струке односно смера у који спада израда инвестиционе техничке документације односно у који спадају радови на изградњи инвестиционог објекта.

Под високом, вишом односно средњом стручном спремом, у смислу става 1. овог члана, подразумева се завршен други степен високе техничке школе, виша техничка школа или први степен високе техничке школе, односно средња техничка школа или њима равна техничка школа.

Члан 4.

Лице које има високу, вишу или средњу стручну спрему а нема стручни испит, може под руководством лица које има стручну спрему и положен стручни испит (члан 3) израђивати инвестициону техничку документацију односно руководити појединим радовима на изградњи инвестиционог објекта.

Члан 5.

Лица која су добила овлашћење за пројектовање или руковођење појединим врстама радова на изградњи инвестиционих објеката у смислу Правилника о овлашћеним пројектантима за грађевинско пројектовање („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/55) односно Правилника о стручној спреми инжењера и техничара као одговорних руководилаца за поједине врсте грађевинских објеката и радова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 15/55), могу после ступања на снагу овог правилника вршити послове за које су добила овлашћење.

Поступак покренут за добијање овлашћења из става 1. овог члана довршиће се по одредбама правилника из тог става.

Члан 6.

Лица са високом, вишом или средњом стручном спремом која до дана ступања на снагу овог правилника имају најмање осам година стручне праксе на пословима своје струке, могу, иако немају стручни испит, самостално израђивати инвестициону техничку документацију односно руководити изградњом инвестиционог објекта (члан 3).

Потврду о испуњавању услова из става 1. овог члана издаје орган управе надлежан за образовање испитне комисије за полагање стручног испита из одговарајуће техничке струке, на основу потврде организација код којих је стручна пракса вршена.

Члан 7.

Даном ступања на снагу овог правилника престају да важе одредбе Правилника о овлашћеним пројектантима за грађевинско пројектовање и Правилника о стручној спреми инжењера и техничара као одговорних руководилаца за поједине врсте грађевинских објеката и радова — у погледу израде инвестиционе техничке документације и изградње инвестиционих објеката чија је изградња регулисана Основним законом о изградњи инвестиционих објеката.

Члан 8.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 04-7468/16

11. децембра 1962. године

Београд

Замењује
секретара за индустрију
државни подсекретар,
Винко Хафнер, с. р.

685.

На основу члана 40. став 1. Основног закона о изградњи инвестиционих објеката („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/61), Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНИ ПРАВИЛНИКА О УСЛОВИМА ЗА РЕГИСТРАЦИЈУ ОРГАНИЗАЦИЈА КОЈЕ СЕ БАВЕ ИЗРАДОМ ИНВЕСТИЦИОНЕ ТЕХНИЧКЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Члан 1.

У Правилнику о условима за регистрацију организација које се баве изработом инвестиционе техничке документације („Службени лист ФНРЈ“, бр. 33/62) у члану 9. ст. 1. и 2. речи: „до 31. децембра 1962. године“ замењују се речима: „до 31. јануара 1963. године“.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 04-8154/1

13. децембра 1962. године
Београд

Замењује
секретара за индустрију
државни подсекретар,
Винко Хафнер, с. р.

686.

На основу члана 69. став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60, 13/61, 27/61, 6/62 и 16/62), Секретаријат Савезног извршног већа за трговину и туризам издаје

НАРЕДБУ

О ДОПУНИ НАРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ МАРЖЕ У ПРОМЕТУ СТОЧНЕ ХРАНЕ

1. У Наредби о одређивању марже у промету сточне хране („Службени лист ФНРЈ“, бр. 40/61) после тачке 4. додаје се нова тачка 4а, која гласи:

„4а. Земљорадничке задруге и трговинске привредне организације, које по налогу општинског народног одбора врше набавку кабасте сточне хране ради образовања резерви за исхрану стоке у зимским и пролетњим месецима, могу, поред марже и других трошкова одређених у тачки 4. ове наредбе, зарачунавати на набавну цену кабасте сточне хране и трошкове складиштења и камату на уложена средства са банкарским трошковима.“

Ако је земљорадничка задруга или трговинска привредна организација ускладиштила кабасту сточну храну у свом складишту, трошкови складиштења не могу се зарачунавати у износу већем од оног који би се платио за складиштење у туђем складишном простору.“

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 1538/1

5. децембра 1962. године
Београд

Секретар
за трговину и туризам,
Марјан Брецељ, с. р.

687.

На основу тачке 2. Одлуке о коришћењу дотација одобрених из средстава федерације привредним организацијама поморског, речног и ваздушног саобраћаја („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/62), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, а по претходно прибављеном мишљењу секретаријата Савезног извршног већа за опште привредне послове и за трговину и туризам, Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе издаје

НАРЕДБУ

О УТВРЂИВАЊУ ЛИНИЈА ПОМОРСКОГ, РЕЧНОГ И ВАЗДУШНОГ САОБРАЋАЈА КОЈЕ ЋЕ СЕ У 1963. ГОДИНИ ОДРЖАВАТИ РАДИ ПОТРЕБА ЈАВНОГ САОБРАЋАЈА ОД ИНТЕРЕСА ЗА ФЕДЕРАЦИЈУ

1. Ради потреба јавног саобраћаја у 1963. години, утврђују се линије поморског, речног и ваздушног

саобраћаја од интереса за Федерацију које се дотирају из средстава федерације. Те су линије:

а) у поморском саобраћају

- експресне пруге
- 1) Венеција—Ријека—Пиреј
- 2) Венеција—Ријека—Дубровник
- брзе пруге
- 3) Ријека—Дубровник—Котор—Бар
- 4) Ријека—Дубровник—Улцињ
- 5) Трст—Ријека—Бар
- путничко-теретне пруге
- 6) Трст—Ријека—Пиреј
- 7) Ријека—Котор—Бар
- 8) Трст—Ријека—Крета
- 9) Ријека—Улцињ
- 10) Копер—Улцињ
- 11) Трст—Пореч
- 12) Умаг—Трст
- међурејубличке линије
- 13) Дубровник—Котор
- 14) Дубровник—Улцињ

б) у речном саобраћају:

Београд—Прахово

в) у ваздушном саобраћају:

- 1) Београд—Загреб
- 2) Београд—Љубљана
- 3) Београд—Сарајево
- 4) Београд—Титоград
- 5) Београд—Скопље
- 6) Београд—Дубровник
- 7) Београд—Тиват
- 8) Београд—Сплит
- 9) Београд—Скопље—Охрид
- 10) Загреб—Сарајево—Титоград
- 11) Загреб—Дубровник
- 12) Загреб—Тиват
- 13) Љубљана—Дубровник.

2. Одржавање саобраћаја на линијама из тачке 1. ове наредбе повериће Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе као носилац средстава дотација домаћем предузећу регистрованом за вршење односне врсте саобраћаја које пружи најповољније услове путем непосредне погодбе (корисник дотације).

3. Услове за вршење саобраћаја на линијама из тачке 1. ове наредбе одређује Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, а они обухватају: категорију и врсту возила које мора бити употребљено на одређеној линији, период рада, фреквенцију и укупан обим рада изражен у наутичким миљама за поморски, у бродским километрима за речни и авиоклометрима за ваздушни саобраћај.

4. Са предузећем чија је понуда најповољнија склопиће носилац средстава дотације писмени уговор којим ће регулисати њихова међусобна права и обавезе.

Надзор над извршавањем обавеза из уговора из става 1. ове тачке вршиће носилац средстава дотације.

5. Исплату дотације врши Служба друштвеног књиговодства — Филијала Народне банке 101-12 у Београду на основу овереног месечног обрачуна за исплату дотације. Обрачун подноси корисник дотације.

6. Дотација ће се обрачунавати од 1. јануара 1963. године у износу који буде предвиђен у уговору

закљученом између носиоца средстава дотације и корисника дотације.

7. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 03-2070

6. децембра 1962. године
Београд

Секретар
за саобраћај и везе,
Марин Цетинић, с. р.

688.

На основу тачке 10. Одлуке о одређивању висине накнада које се плаћају за друмска моторна возила („Службени лист ФНРЈ“, бр. 32/61, 8/62 и 16/62), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе прописује

УПУТСТВО ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ВИСИНЕ НАКНАДА КОЈЕ СЕ ПЛАЋАЈУ ЗА ДРУМСКА МОТОРНА ВОЗИЛА

1. Накнада за јавне путеве која се плаћа на основу Одлуке о одређивању висине накнада које се плаћају за друмска моторна возила (у даљем тексту: Одлука), уплаћује се пре регистрације друског моторног возила (у даљем тексту: возило) за текућу годину, односно пре продужења важења регистрације возила за наредну годину.

2. Ако се регистрација возила врши у првом полугођу, уплаћује се цео годишњи износ накнаде за јавне путеве, без обзира у ком се месецу тог полугођа врши регистрација.

Ако се регистрација возила врши у другом полугођу, уплаћује се половина годишњег износа накнаде за јавне путеве, без обзира у ком се месецу тог полугођа врши регистрација.

3. Ако се продужава важење регистрације возила, накнада за јавне путеве уплаћује се у пуном износу за целу наредну годину.

Ауто-транспортно предузеће за возило за које продужава важење регистрације плаћа накнаду за јавне путеве према тачки 2. став 2. Одлуке у две једнаке рате, и то: прву рату до 1. априла, а другу рату до 1. септембра у години за коју се продужава важење регистрације.

4. Лице које привремено борава у Југославији и привремено региструје возило увезено из иностранства или набављено у земљи, плаћа накнаду за јавне путеве ако возило привремено региструје за време дуже од 6 месеци или ако привремену регистрацију возила крађу од 6 месеци продужи толико да она укупно износи више од 6 месеци.

У случајевима из става 1. ове тачке плаћа се цео годишњи износ накнаде за јавне путеве.

Једногодишњи износ накнаде за јавне путеве се плаћа и кад се возило привремено региструје у току последња три месеца у години, са важењем до краја наредне године.

Ако се према важећим прописима о регистрацији моторних возила одобри ванредно продужење важења привремене регистрације возила, плаћа се половина износа накнаде за јавне путеве за сваких започетих шест месеци.

5. Накнада за јавне путеве уплаћује се у корист посебног рачуна Накнаде за јавне путеве од друмских моторних возила, број 68871.

6. Уплата накнаде за јавне путеве се врши, по правилу, посебно за свако возило, код банке у седишту односно боравишту имаоца возила, четворо-

делном уплатником односно четворodelним вирманским налогом.

На полеђини уплатнице односно вирманског налога имаоца возила назначује врсту и марку возила, као и број мотора — ако се возило први пут региструје, односно његов регистарски број — ако се продужава важење регистрације.

7. Ауто-транспортна предузећа и други имаоци возила који у свом возном парку имају већи број возила, могу за сва возила исте категорије за која продужавају важење регистрације уплатити накнаду за јавне путеве једном четворodelном уплатником односно четворodelним вирманским налогом. Као поједине категорије возила сматрају се: теретни аутомобили; теретне аутомобилске и тракторске приколице; аутобуси; аутобуске приколице; путнички аутомобили; мотоцикли и скутери; специјална возила; радна возила; трактори (тачка 1. под 1 до 9 Одлуке).

Ако накнаду за јавне путеве уплаћује према ставу 1 ове тачке, имаоца возила дужан је саставити спецификацију плаћања, која треба да садржи: број и датум спецификације, категорију и марку возила, носивост, број седишта односно јачину мотора, према чему се плаћа накнада за јавне путеве за поједина возила, потпис одговорног лица.

На полеђини уплатнице односно вирманског налога имаоца возила назначује број и датум спецификације плаћања.

8. Један одсечак уплатнице односно вирманског налога (четврти део) имаоца возила подноси надлежном органу унутрашњих послова приликом регистрације возила односно продужења важења регистрације возила, као потврду о плаћеној накнади за јавне путеве. Ако је једном уплатником односно једним вирманским налогом уплаћена накнада за јавне путеве за више возила исте категорије, уз одсечак уплатнице односно вирманског налога мора се приложити један примерак спецификације плаћања.

9. Као доказ о плаћеној накнади за јавне путеве ауто-транспортно предузеће приликом продужења важења регистрације моторног возила подноси надлежном органу унутрашњих послова одсечке уплатница односно вирманских налога (четврти део) о плаћању накнаде према тачки 3. став 2. овог упутства за протеклу годину.

10. Одсечак уплатнице односно вирманског налога (четврти део) и спецификацију плаћања задржава надлежни орган унутрашњих послова уз захтев за регистрацију односно за продужење важења регистрације.

11. Имаоцу возила који не плати накнаду за јавне путеве односно не поднесе потврду о плаћеној накнади за јавне путеве, орган унутрашњих послова неће извршити регистрацију возила односно продужити важење регистрације моторног возила, и такво возило не сме се користити у саобраћају на јавним путевима.

12. Ако имаоца возила искључи возило из саобраћаја и не продужи важење регистрације, накнаду за јавне путеве не плаћа почев од наредне године.

Изузетно од одредбе става 1. ове тачке, ауто-транспортно предузеће неће платити другу рату накнаде за јавне путеве за возило које је из евиденције о регистрованим возилима брисано са важношћу најдоцније до 1. јула — због нестанка, уништења или расхоровања возила или преноса права коришћења возила на другу организацију.

13. Сврставање возила у поједине категорије из тачке 1. Одлуке врши се према JUS M.N.0.010 о дефиницијама и класификацијама моторних и прикључних возила, који је донет Решењем о југословенским стандардима у области друмских возила („Службени лист ФНРЈ“, бр. 21/60).

14. Тегљач и једна полуприколица уз тај тегљач сматрају се једним теретним аутомобилом и за њега се плаћа накнада за јавне путеве према тачки 1. под 1 Одлуке, зависно од носивости полуприколице. Ако уз тегљач постоје две или више полуприколица, накнада за јавне путеве за сваку даљу полуприколицу плаћа се као за теретне аутомобилске приколице, према тачки 1. под 2 Одлуке.

За комбинована моторна возила (комби) накнада за јавне путеве плаћа се као за путничке аутомобиле, према тачки 1. под 5 Одлуке, зависно од радне запремине мотора.

За теретне моторне трицикле накнада за јавне путеве плаћа се, и то:

1) ако је носивост до 400 kg — као за мотоцикле према тачки 1. под 6 Одлуке, зависно од радне запремине мотора;

2) ако је носивост преко 400 kg — као за комбинована возила (став 2. ове тачке), тј. као за путничке аутомобиле, према тачки 1. под 5 Одлуке, зависно од радне запремине мотора.

За приколицу мотоцикла или скутера не плаћа се накнада за јавне путеве.

15. За теретне аутомобиле и за теретне аутомобилске и тракторске приколице чија носивост није у целим тонама, накнада за јавне путеве плаћа се, и то:

1) ако је носивост мања од једне тоне — у износу одређеном за једну тону;

2) ако је носивост преко 1000 до 1500 kg — у износу од 150% од накнаде одређене за једну тону;

3) ако је носивост преко 1500 до 2000 kg — у износу као за 2 тоне;

4) ако је носивост преко 2 тоне — за сваку започету тону као за целу тону.

16. Орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија решава о захтевима за повраћај више плаћених износа накнаде за јавне путеве и даје налог за повраћај сходно одредбама Правилника о повраћају и прекршјавању погрешно или више плаћених прихода буџета и фондова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 38/57 и 2/61).

Повраћај више плаћених износа врши се са посебног рачуна Накнаде за јавне путеве од друмских моторних возила, број 68871 (тачка 5).

17. У смислу тачке 7. Одлуке не плаћају накнаду за јавне путеве инвалиди за путничке аутомобиле или мотоцикле, који им служе за личну употребу, и то:

а) ратни и мирнодопски војни инвалиди:

1) од I до VI групе, без обзира на природу инвалидности;

2) од VII до IX групе, чија се инвалидност састоји у оштећењима која имају за последицу неспособност доњих екстремитета (ногу), а налазе се у радном односу или на професионалној рехабилитацији, или који имају право на добијање ортопедских колица по прописима о ратним војним инвалидима;

3) X групе који имају право на добијање ортопедских колица по прописима о ратним војним инвалидима;

б) инвалиди рада:

1) I категорије инвалидности, ако по прописима о социјалном осигурању имају право на добијање ортопедских колица или на додатак за помоћ и негу, или ако постоји неко телесно оштећење из одељка I под а) тач. 1. и 2. одељка II (без обзира на процент телесног оштећења), одељка II под б) тач. 7. и 8. или одељка IV до VIII — за телесна оштећења од 60 или више процената из Листе телесних оштећења у смислу чл. 27. и 28. Закона о инвалидском осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/53);

2) II и III категорије инвалидности, ако имају право на професионалну рехабилитацију или запошљавање по Закону о инвалидском осигурању или

ако постоји неко телесно оштећење наведено код инвалида рада I категорије инвалидности из одребе под б) под 1 ове тачке;

в) физички дефектна лица код којих постоји инвалидност која се састоји у оштећењима које имају за последицу неспособност доњих екстремитета (ногу), од 60 или више процената инвалидности, из Листе телесних оштећења у смислу чл. 27. и 28. Закона о инвалидском осигурању, осим лица којима је оштећење настало за време службе у непријатељским формацијама.

18. Уз захтев за ослобођење од плаћања накнаде за јавне путеве инвалиди подносе следеће исправе:

1) ратни и мирнодопски војни инвалиди од I до VI групе — оверени препис правоснажног решења којим је инвалиду признато својство ратног односно мирнодопског војног инвалида, по коме прима инвалиднину у време подношења захтева. Овај препис решења треба да овери орган управе општинског народног одбора надлежан за послове социјалне заштите, са констатацијом да се по том решењу исплаћује инвалиднина;

2) ратни и мирнодопски војни инвалиди од VII до IX групе — оверени препис правоснажног решења којим је инвалиду признато својство ратног односно мирнодопског војног инвалида, по основу оштећења која имају за последицу неспособност доњих екстремитета (ногу), и потврду да се налази у радном односу или на професионалној рехабилитацији, или решење којим је инвалиду признато право на добијање ортопедских колица по прописима о ратним војним инвалидима, или уверење органа управе општинског народног одбора надлежног за послове социјалне заштите о томе да инвалид има право на добијање ортопедских колица по прописима о ратним војним инвалидима. Препис решења треба да овери орган управе општинског народног одбора надлежан за послове социјалне заштите, са констатацијом да се по том решењу исплаћује инвалиднина. Ако у решењу нема података да је основ инвалидности оштећење које има за последицу неспособност доњих екстремитета (ногу), инвалид је дужан приложити уверење органа управе општинског народног одбора надлежног за послове социјалне заштите о томе да је он инвалид једне од наведених група по основу таквог оштећења, с позивом на налаз и мишљење лекарске комисије за утврђивање ратне односно мирнодопске војне инвалидности који се налазе у предмету на основу којих је донето решење о признавању својства ратног односно мирнодопског војног инвалида;

3) ратни и мирнодопски војни инвалиди X групе — оверени препис правоснажног решења којим је инвалиду признато право на добијање ортопедских колица по прописима о ратним војним инвалидима или уверење органа управе општинског народног одбора надлежног за послове социјалне заштите о томе да инвалид има право на добијање ортопедских колица по прописима о ратним војним инвалидима;

4) инвалид рада — оверени препис правоснажног решења завода за социјално осигурање из кога се може утврдити да је он:

а) инвалид рада I категорије инвалидности који по прописима о социјалном осигурању има право на добијање ортопедских колица или на додатак за помоћ и негу. Ако се из правоснажног решења завода за социјално осигурање не могу утврдити потребне чињенице о инвалидности, инвалид је уз препис решења дужан приложити препис налаза и мишљења лекарске комисије за утврђивање радне инвалидности, из кога се види процент телесног оштећења;

б) инвалид рада I, II односно III категорије инвалидности код кога постоји неко телесно оштећење из одељка I под а) тач. 1. и 2. одељка II (без обзира на процент телесног оштећења), одељка II под б)

тач. 7. и 8. или из одељка IV до VIII — за телесно оштећење од 60 или више процената из Листе телесних оштећења у смислу чл. 27. и 28. Закона о инвалидском осигурању; или

в) инвалид рада II или III категорије инвалидности који има право на професионалну рехабилитацију или запошљавање по Закону о инвалидском осигурању;

5) физички дефектна лица — уверење издато од јавне здравствене установе о томе да постоји телесно оштећење доњих екстремитета (ногу) од најмање 60% из одељка II, из Листе телесних оштећења у смислу чл. 27. и 28. Закона о инвалидском осигурању. Физички дефектним лицима (тачка 17. под в) сматрају се лица чија је неспособност доњих екстремитета (ногу) настала као последица оштећења проузрокованих услед фашистичког терора; услед болести које изазивају телесна оштећења, као што су полиомиелитис, дејча мождана парализа, хемиплегија и пареплегија; услед елементарних непогода, саобраћајних или других несрећа, или су стечена од рођења.

19. Инвалиди који су возило увезли без плаћања царине и пореза на промет могу, уместо исправа наведених у тачки 18. овог упутства, поднети решење царинарнице о ослобођењу од плаћања царине и пореза на промет на увезени путнички аутомобил односно мотоцикл.

Ратни и мирнодопски војни инвалиди и инвалиди рада који су користили накнаду за куповину моторног возила, могу уместо исправа наведених у тачки 18. овог упутства поднети оверени препис решења о одобравању накнаде при куповини моторног возила. Овај препис решења оверава орган управе општинског народног одбора надлежан за послове социјалне заштите који је одобрио ту накнаду, са констатацијом да је то решење извршено.

20. Решење о ослобођењу од плаћања накнаде за јавне путеве издаје орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија, са роком важења од 5 година, а за инвалиде са привременом инвалидношћу — важењем до дана до кога је одређено трајање привремене инвалидности.

21. Инвалиди могу бити ослобођени од плаћања накнаде за јавне путеве само за једно моторно возило.

Инвалиди се не ослобађају од плаћања накнаде за јавне путеве за моторна возила која користе за привређивање.

22. Инвалиди подносе надлежном органу унутрашњих послова, приликом регистрације моторног возила односно продужења важења регистрације, решење о ослобођењу од плаћања накнаде за јавне путеве.

Орган унутрашњих послова прилаже решење о ослобођењу од плаћања накнаде за јавне путеве досијеу возила, који се води уз регистар и картотеку евиденције о регистрованим возилима.

23. Ово упутство ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 1352

2. новембра 1962. године
Београд

Секретар
за саобраћај и везе,
Мария Петинић, с. р.

689.

На основу члана 34. став 2. Основног закона о служби безбедности пловидбе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/62), Управа поморства и речног саобраћаја Секретаријата Савезног извршног већа за саобраћај и везе прописује

УПУТСТВО

О ЛЕГИТИМАЦИЈИ ИНСПЕКТОРА БЕЗБЕДНОСТИ ПЛОВИДБЕ

1. Службеницима капетанија и стручњацима овлашћеним за вршење инспекцијских послова у смислу члана 10. ст. 1. и 2. Основног закона о служби безбедности пловидбе, издаје се легитимација инспектора безбедности пловидбе према обрасцу који је одштампан уз ово упутство и чини његов саставни део.

Службеницима савезног односно републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе који буду овлашћени да изврше одређени инспекцијски посао у смислу члана 10. став 4. Основног закона о служби безбедности пловидбе, уместо легитимације инспектора безбедности пловидбе издаје се писмено овлашћење.

2. Величина легитимације инспектора безбедности пловидбе је 74 × 105 mm.

3. Корице легитимације су тврде и са спољне стране пресвучене платном плаве боје.

4. Легитимација садржи:

1) грб народне републике чији орган управе надлежан за послове безбедности пловидбе издаје легитимацију;

2) назив органа који је издао легитимацију и број под којим је она издата;

3) ужу специјалност имаоца легитимације (научички, бродостројарски, радио или грађевински инспектор безбедности пловидбе, односно инспектор пловног пута);

4) налепљену фотографију имаоца легитимације, величине 35 × 45 mm и преко фотографије утиснут печат органа управе који легитимацију издаје, а испод фотографије потпис имаоца легитимације;

5) породично, очево и рођено име имаоца легитимације;

6) овлашћење имаоца легитимације за вршење инспекцијских послова;

7) место и датум издавања легитимације, печат органа управе који издаје легитимацију и потпис старешине органа;

8) рок важења легитимације;

9) место за продужавање рока важења легитимације;

10) извод из Основног закона о служби безбедности пловидбе о основним овлашћењима инспектора безбедности пловидбе и обавезама устаноа, привредних и других организација (чл. 25, 26, 28, 29, 30. и 39).

5. Легитимација важи за календарску годину у којој је издата, ако није изричито назначен краћи рок важења.

Продужење рока важења легитимације за наредну годину врши орган управе који је легитимацију издао.

6. Инспектор безбедности пловидбе који је престао да ради код органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе и обавезама устаноа који је извршио одређени посао за који је био овлашћен или му је престало овлашћење за вршење инспекторских послова, дужан је да легитимацију одмах врати органу који је легитимацију издао.

7. Легитимација важи само за вршење инспекцијских послова одређене уже специјалности (тачка 4. под 3).

8. Евиденцију о издатим легитимацијама води орган управе који легитимације издаје.

9. Трошкови издавања легитимација падају на терет предрачуна републичког органа управе надлежног за послове безбедности пловидбе, који легитимације издаје.

10. Овлашћење које се издаје у смислу тачке 1. став 2. овог упутства мора нарочито да садржи:

1) породично, очево и рођено име лица коме се овлашћење издаје;

2) назив органа који је овлашћење издао, број под којим је овлашћење издато, место и датум издавања овлашћења, печат издаваоца и потпис старешине органа;

3) назначење послова инспекције безбедности пловидбе које ће ималац овлашћења вршити и подручје на коме ће те послове вршити;

4) рок важења овлашћења.

11. За овлашћење важе одредбе тач. 5, 6. и 8. овог упутства.

12. Ово упутство ступа на снагу 1. јанаура 1963. године.

Бр. 04-2848

25. новембра 1962. године

Београд

Директор
Управе поморства и речног
саобраћаја,
Лука Данчевић, с. р.

Образац легитимације инспектора безбедности
пловидбе

(формат 74 × 105 мм)

(Прва страна корица — са грбом народне републике)

(Друга страна корица — остаје празна)

(Прва унутрашња страна)

(Назив органа који издаје легитимацију)

Број _____

Л Е Г И Т И М А Ц И Ј А

_____ инспектора безбедности пловидбе

(Друга унутрашња страна)

(фотографија величине 35 × 35 mm)

(Потпис имаоца легитимације)

(Трећа унутрашња страна)

(Назив органа који издаје легитимацију)

(Породично, очево и рођено име)

_____ инспектор безбедности пловидбе,
овлашћен је на основу члана 10. став _____ Основног
закона о служби безбедности пловидбе да врши
послове _____

_____ на подручју _____ и има сва
права и овлашћења која су Основним законом о
служби безбедности пловидбе и другим прописима
дата инспектору безбедности пловидбе.

Дана _____ 1962. године

у _____

(Потпис старешине органа)

(Четврта унутрашња страна)

Ова легитимација важи до _____
(М. П.) _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

Рок важења легитимације
продужује се до _____

(потпис)

(М. П.)

(Пета, шеста итд. унутрашња страна)

Извод из Основног закона о служби безбедности
пловидбе (чл. 25, 26, 28, 29, 30. и 39)

690.

На основу члана 4. став 1. и члана 25. став 4.
Закона о југословенским стандардима („Службени
лист ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), Југословенски завод
за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА КЕРА- МИЧКИ КАНАЛИЗАЦИОНИ ПРИБОР

1. У издању Југословенског завода за стандар-
дизацију доносе се следећи југословенски стандарди:

Керамичке канализационе цеви, фа-
зонски комади, плоче и клинкер-
опеке. Лучне рачве. Димензије — JUS B.D1.241

Керамичке канализационе цеви, фа-
зонски комади, плоче и клинкер-
опеке. Клинкер-опеке — — — JUS B.D1.260

Керамичке канализационе цеви, фа-
зонски комади, плоче и клинкер-
опеке. Ревизионе праве цеви — — JUS B.D1.270

2. Југословенски стандарди из тачке 1. овог ре-
шења објављени су у посебном издању Југословен-
ског завода за стандардизацију, које чини саставни
део овог решења.

3. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења обавезни су и ступају на снагу 1. марта 1963. године.

Бр. 17-7666
11. децембра 1962. године
Београд

Директор
Југословенског завода
за стандардизацију,
инж. Славољуб Виторовић, с. р.

691.

На основу члана 4. став 1. и члана 25. став 4. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА СПОЈНИЦЕ И ЦИЛИНДРИЧНЕ ГЛАВЕ ЗА ЕНЕРГЕТСКЕ КАБЛОВЕ ДО 10 kV

1. У издању Југословенског завода за стандардизацију доноси се следећи југословенски стандарди:

Кабловски прибор:
Спојнице за енергетске каблове до 10 kV. Упутство за монтажу — — — JUS N.F.4.014
Цилиндричне главе за затворене просторије за енергетске каблове до 10 kV. Избор величине глава — — — JUS N.F.5.014
Цилиндричне главе за затворене просторије за енергетске каблове до 10 kV. Упутство за монтажу — — — JUS N.F.5.015
Цилиндричне главе за затворене просторије за енергетске каблове до 10 kV. Главне мере — — — JUS N.F.5.021
Цилиндричне главе за затворене просторије за енергетске каблове до 10 kV. Левак — — — — — JUS N.F.5.022
Цилиндричне главе за затворене просторије за енергетске каблове до 10 kV. Поклопци — — — — — JUS N.F.5.023

2. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења објављени су у посебном издању Југословенског завода за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

3. Југословенски стандарди из тачке 1. овог решења обавезни су и ступају на снагу 1. марта 1963. године.

Бр. 16-7667
11. децембра 1962. године
Београд

Директор
Југословенског завода
за стандардизацију,
инж. Славољуб Виторовић, с. р.

692.

На основу члана 35. Закона о здравственом осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), у савласности са Савезним заводом за здравствену заштиту, Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања, прописује

ПРАВИЛНИК О ИНДИКАЦИЈАМА, СТАНДАРДИМА ЗА МАТЕРИЈАЛЕ И РОКОВИМА ТРАЈАЊА ЗА ПРОТЕТСКА И ОРТОТИЧКА СРЕДСТВА И САНИТАРНЕ СПРАВЕ

Члан 1.

Овим правилником одређују се индикације, стандарди и рокови трајања за протетска и ортотичка

средства и друга помагала и санитарне справе (у даљем тексту: помагала) који се обезбеђују осигураним лицима на терет фонда здравственог осигурања.

Члан 2.

(1) Помагала из овог правилника, по правилу, прописује лекар одговарајуће специјалности. Помагала из чл. 22. и 24. овог правилника може прописати и лекар опште праксе.

(2) Предлог лекара за израду помагала мора да садржи све потребне медицинске и техничке елементе за израду помагала.

(3) Помагало које се израђује по мери може се издати осигураном лицу тек кад се путем стручне контроле утврди да је доброг квалитета и да је употребљиво према својој намени.

Члан 3.

Рокови трајања помагала утврђују се према узрасту и занимању осигураног лица, и то по групама лица:

I група — лица до навршене 7. године живота;
II група — лица преко 7. до навршених 18 година живота;

III група — лица преко навршених 18 година живота;

IV група — осигураници појединих занимања којима су, због услова и начина рада, помагала редовно изложена интензивнијем коришћењу односно користе се уз теже физичке напоре (стајање, ходање, нераван терен и сл.).

Члан 4.

(1) Протетска средства (протезе) служе за функционалну и естетску замену изгубљених делова екстремитета.

(2) Одговарајућу протезу добија осигурано лице коме недостаје део или цео горњи или доњи екстремитет.

(3) Уз протезу за горњи екстремитет осигурано лице добија као терминални наставак функционалну куку и вештачку шаку. Уз шаку на протези дају се непостављене кожане рукавице за обе руке.

(4) Уз протезу за доњи екстремитет осигурано лице добија пар обичних ципела. Од трошкова набавке тих ципела осигурано лице сноси половину износа наведеног у члану 13. став 2. овог правилника.

(5) Уз протезу за горњи или доњи екстремитет осигурано лице добија навлаку (чарапу) за патрљак, од материјала (вуне, памука или синтетичког влакна) који одговара техничко-медицинским условима.

Члан 5.

(1) Протезе се израђују од стандардног материјала, и то: лежишта — од пластичне масе, дрвета или коже, а саставни делови — од коже, дрвета, филца, метала и гуме.

(2) Лежишта протезе, израђују се, по правилу, од пластичне масе. Изузетно, ако није могућ тотални контакт патрљка, и у случајевима протрузије кости патрљка, лежиште протезе израђује се од дрвета, а ако због стања патрљка не долази у обзир пластична маса или дрво, лежиште протезе израђује се од коже.

Члан 6.

(1) Рок трајања протеза износи, према групама из члана 3. овог правилника, најмање за:

1) протезе за горњи екстремитет:

	са лежиштем од пластичне масе	са лежиштем од коже
I групу	8 месеци	8 месеци
II групу	18 месеци	18 месеци
III групу	48 месеци	36 месеци
IV групу	30 месеци	24 месеца

2) протезе за доњи екстремитет:

	са лежи- штем од пластичне месе	са лежи- штем од дрвета	са лежи- штем од коже
I групу	6 месеци	6 месеци	6 месеци
II групу	10 месеци	10 месеци	10 месеци
III групу	36 месеци	24 месеца	24 месеца
IV групу	30 месеци	24 месеца	18 месеци

(2) Рок трајања навлака (чарапа) за патрљак износи два месеца. Потребан број навлака (чарапа) за патрљак може се издати осигураном лицу одједном за целу годину унапред.

Члан 7.

Ортотичка средства (апарати за горње и доње екстремитете, појасеви, корсети и мидери) добија осигурано лице коме су она потребна ради омогућавања ослонца, спречавања наступања деформитета, кориговања постојећег деформитета и контролисања невољних покрета.

Члан 8.

Ортотичка средства израђују се од стандардног материјала, и то: од метала, коже, пластичне масе, гуме и текстила.

Члан 9.

Рок трајања ортотичких средстава износи, према групама из члана 3. овог правилника, најмање за:

- I групу — 6 месеци
- II групу — 12 месеци
- III групу — 24 месеца
- IV групу — 18 месеци

Члан 10.

Ортопедску обућу добија осигурано лице коме је она потребна због тога што:

- 1) има ногу краћу за више од 2,5 cm, без обзира да ли је та краткоћа привидна или је стварна;
- 2) има јаче деформисан скочни зглоб или стопало услед ишчашења, прелома или коштаних израштаја већих размера, изузимајући чукаљ (Hallux valgus), ако се обућа мора израдити према гипсаном отisku;
- 3) има укочен скочни зглоб (анкилоза);
- 4) има петно стопало (Pes calcaneus);
- 5) има коњско стопало (Pes equinus);
- 6) има уврнуто стопало (Pes equino-varus);
- 7) има стопало типа Pes varus adductus;
- 8) има изразито трофичне промене са улцерацијама на стопалима;
- 9) болује од елефантијазе;
- 10) има паралитично или јаче изражено паретично стопало;
- 11) постоји excavatus стопала јаког степена — природени или неурогени;
- 12) има superductus палца или другог прста на стопалу;
- 13) недостају најмање три прста или палац на једном или на оба стопала.

Члан 11.

(1) Деци до навршене 14. године живота обезбеђује се ортопедска обућа и:

- 1) ако је нога краћа за 1,5 cm или више, без обзира да ли је та краткоћа привидна или је стварна;
- 2) ако имају сувише уздигнут свод стопала (Pes excavatus);

3) ако имају спуштен свод стопала (Pes planus);
4) ако имају стопало типа Pes plano-varus, Pes plano-valgus или Digitus contractus.

(2) Деци до навршене 3. године живота не даје се обућа кад имају спуштен свод стопала (Pes planus).

Члан 12.

(1) Сматра се да је обућа саставни део помагала ако је осигураном лицу:

- 1) потребно ортотичко средство (апарат) у споју са обућом;
 - 2) потребна метална сандала или ортотичко средство с металном сандалом;
 - 3) потребно вештачко стопало или део стопала;
 - 4) одсечен део ножја или доножја, а осигурано лице не носи ортотичко средство.
- (2) У случајевима из става 1. овог члана трошкови израде односно набавке ципеле и за другу ногу у целини падају на терет фонда здравственог осигурања.

Члан 13.

(1) Ортопедска обућа израђује се од стандардне коже, у облику који је прилагођен облику стопала кад је оптерећено.

(2) У случајевима из чл. 10. и 11. овог правилника фонд здравственог осигурања сноси разлику између трошкова израде ортопедске обуће и просечних трошкова набавке обичне ципеле. Као просечни трошак набавке обичне ципеле узима се за:

- I групу — 1.000 динара;
- II групу — 2.000 динара;
- III и IV групу — 4.000 динара.

Члан 14.

Рок трајања ортопедске обуће и ципела које се обезбеђују по члану 4. став 4. и по члану 12. овог правилника износи, према групама из члана 3. овог правилника, најмање за:

- I групу — 6 месеци;
- II групу — 8 месеци;
- III и IV групу — 12 месеци.

Члан 15.

(1) Инвалидска колича добија осигурано лице.
1) коме су ампутиране обе ноге изнад колена;
2) коме су ампутиране обе ноге испод колена, а протетисање је немогуће или је контраиндиковано из медицинских разлога;

3) коме је ампутирана једна нога, а због прогресивног обољења и предвиђања погоршања стања друге ноге не може се омогућити ход и извршити протетисање;

4) које има комплетну узетост доњих екстремитета, ако, и поред апарата, већи део времена проводи у количима;

5) које има тешке деформативне или упалне процесе на великим зглобовима доњих екстремитета, услед чега му је кретање потпуно онемогућено;

6) које има комплетну истострану одузетост руке и ноге, а оспособљавање за стајање није индиковано из других медицинских разлога (срчана обољења и сл.).

(2) Инвалидска колича добија осигурано лице на употребу.

Члан 16.

Рок трајања инвалидских колича износи најмање 48 месеци.

Члан 17.

Одговарајуће кожне рукавице добија осигурано лице:

1) коме су потпуно одузета најмање два од три главна нерва на истој руци (ulnaris, radialis, medianus);

2) коме је одузет брахијални плексус на једној руци, тако да прсте те руке не може употребљавати;

3) коме су ампутирана најмање два прста једне шаке;

4) коме су услед повреде или обољења прсти тако деформисани да не може носити готове рукавице;

5) које има ампутацију или одузетост једног или оба доња екстремитета, ако мора да користи штаке или штапове, без обзира да ли носи протетско одкосно ортотичко средство;

6) које има на шакама трофичне промене јачег степена или теже васкуларно обољење с променама на прстима.

Члан 18.

Кожне рукавице израђују се од стандардне коже. Рукавице се постављају крзном у случајевима из тач. 1, 2. и 6, а фланелом у случајевима из тач. 3. до 5. члана 17. овог правилника.

Члан 19.

Рок трајања кожних рукавица из члана 17. овог правилника износи за случај из тачке 5. најмање 12 месеци, а за остале случајеве, према групама из члана 3. овог правилника, најмање за:

I и II групу — 12 месеци;
III и IV групу — 24 месеца.

Члан 20.

(1) Гумену чарапу, натколеницу или доколеницу добија осигурано лице које има:

1) јако изражено проширење вена на ноzi;
2) јако изражене отоке на ноzi, а гумена чарапа није контраиндизирана.

(2) Гумену чарапицу за скочни зглоб добија осигурано лице које има:

1) лабав скочни зглоб;
2) хронични посттрауматски и деформирајући артритис скочног зглоба.

(3) Гумену коленицу добија осигурано лице које има:

1) лабав колени зглоб;
2) хронични посттрауматски и деформирајући артритис колена.

(4) Гумена чарапа, чарапица за скочни зглоб и коленица могу се заменити еластичним завојем.

(5) После ампутације или реампутације горњег или доњег екстремитета осигурано лице добија еластичан завој у фази припреме патрљка за протезу, и то у случају ампутације натколенице — два комада, а у случајевима осталих ампутација — један комад.

(6) Осигурано лице женског пола које носи протезу за доњи екстремитет, добија пар гумених чарапа.

Члан 21.

Рок трајања гумених чарапа, чарапица и коленица из члана 20. овог правилника износи најмање 12 месеци, а еластичних завоја — најмање 3 месеца.

Члан 22.

Осигурано лице добија помоћна помагала ако су му она потребна из медицинских разлога, и то:

1) утегу — у случају настајања умбиликалне, ингвиналне или феморалне херније;

2) суспензоријум — у случају настајања скроталне херније, или трауматских или инфламаторних промена на мошницама или тестисима;

3) појас — у случају настајања умбиликалне или неке друге врсте херније предњег трбушног зида, у случају спуштеног стомака за најмање 7 cm, у случају мобилног бубрега и у случају гравидитета са изузетно slabим трбушним мишићима;

4) корсет или мидер — у случају херније диска, фибротиса и радикулитиса инфламаторне или трауматске генезе, оштећења или промене лумбалног и лумбосакралног дела кичме или предела сакроилијачних зглобова;

5) штапове или штаке — ако се тим помагалима омогућује или побољшава кретање (стајање и ход);

6) ортопедске улошке — у случају спуштеног свода стопала;

7) кожну капу — у случајевима коштаног дефекта неурокранијума;

8) перику — ако је у јачој мери изражена трајна ћелавост као последица скалпирања коже главе услед несреће на послу.

Члан 23.

Рок трајања за помоћно помагало из члана 22. овог правилника, према групама из члана 3. овог правилника, износи најмање, и то:

	I група	II група	III и IV група
1) за утегу	3 месеца	8 месеци	12 месеци
2) за суспензоријум	3 месеца	8 месеци	12 месеци
3) за појас	3 месеца	8 месеци	12 месеци
4) за штапове и штаке			
— ако користи протезу	12 месеци	18 месеци	30 месеци
— ако не користи протезу	12 месеци	12 месеци	12 месеци
5) за ортопедске улошке	6 месеци	8 месеци	12 месеци
6) за кожну капу	30 месеци	30 месеци	36 месеци
7) за перику	36 месеци	36 месеци	36 месеци

Члан 24.

Остала помагала и санитарне справе добија осигурано лице, и то:

1) кесу за мокраћу (urin receptor) — лице код кога се по савременим методама лечења не може регулисати вољно пражњење мокраћне бешике;

2) појас са кесом за измет — лице коме се црево празни преко вештачког отвора на трбушном зиду;

3) ноћне судове (гуску, лопату) — лице које је непокретно или услед болести везано за постељу дуже од три месеца;

4) шприц за инјекције од 2 cm³ са 12 игала — лице које болује од шећерне болести, ако је индизирано давање инсулина;

5) депну пљувачницу — лице које болује од туберкулозе плућа са позитивним ВК;

6) ендотрахеалну канилу, 2 комада — лице код кога је извршена трахеотомија;

7) стални катетер, 4 комада — лице код кога је немогуће пражњење мокраћне бешике путем слободне дренаже;

8) гумирани подметач за постељу — лице које је везано за постељу, а код кога постоји уринална или фекална инконтиненција;

9) гумено јастуче или гумени котур — лице које ће услед обољења или повреде лежати у постељи дуже од два месеца и код кога постоји опасност добијања декубитус-улцерација;

10) гумени душек — лице које је непокретно услед виоких повреда или обољења кичменог стуба;

11) распршивач и инхалатор — лице које болује од дуготрајних респираторних обољења с непрекидним дисајним тегобама;

12) гумено црево за вештачку исхрану — лице које се храни вештачким путем преко отвора на зиду желуца.

Члан 25.

Рок трајања за помагала и санитарне справе из члана 24. овог правилника, према групама из члана 3. овог правилника, износи најмање:

	I група	II група	III и IV група
1) за кесу за мокраћу	6 месеци	8 месеци	
2) за појас са кесом за измет	6 месеци	8 месеци	
3) за ноћне судове		36 месеци	
4) за шприц за инјекције		18 месеци	
5) за цепену пљуваоницу		36 месеци	
6) за ендотрахеалну канилу		18 месеци	
7) за стални катетер		3 месеца	
8) за гумирани подметач за постељу		24 месеца	
9) за гумено јастуче или гумени котур		36 месеци	
10) за гумени душек		36 месеци	
11) за распршивач и инхалатор		18 месеци	
12) за гумено црево за вештачку исхрану		3 месеца	

Члан 26.

Рокови трајања помагала, одређени овим правилником, рачунају се од дана уручивања помагала осигураном лицу.

Члан 27.

Помагала по овом правилнику, осим ортопедске обуће, ципела и помагала из члана 24. овог правилника, добија осигурано лице по истеку прописаног рока трајања само ако су дотрајала или ако функционално не одговарају или ако су услед оштећења постала неупотребљива.

Члан 28.

(1) Пре истека рокова трајања помагала, одређених овим правилником, на терет фонда здравственог осигурања израдиће се осигураном лицу ново помагало односно поправиће се већ дато помагало ако је неупотребљивост помагала настала услед анатомских или функционалних промена, односно ако је неупотребљивост помагала настала после истека гарантног рока за поједино помагало, услед неиздржљивости материјала од ког је оно израђено.

(2) Пре истека рока трајања протезе, лежиште протезе може се изменити осигураном лицу коме су ампутирани горњи или доњи екстремитети код кога је дошло до знатне атрофије патрљка, те због тога мора да носи три или више навлака (чарапа) на патрљку.

Члан 29.

(1) Савезни завод за социјално осигурање, у споразуму са Савезним заводом за здравствену за-

штиту, прописује типове и стандардне делове помагала која се обезбеђују на основу овог правилника.

(2) Заводи за социјално осигурање обезбеђују осигураним лицима израду помагала по мери у организацијама:

1) које израђују помагала у складу с прописима из става 1. овог члана;

2) које, с обзиром на квалитет израде помагала и издржљивост материјала, дају гаранцију за нормалну употребу помагала најмање за трећину рока трајања одређеног овим правилником за поједино помагало.

(3) Гарантни рокови из става 2. овог члана, као и обавеза организације у случају квара или неупотребљивости помагала до истека гарантног рока, ако они настану без кривице осигураног лица, утврђују се уговором закљученим између комуналног завода за социјално осигурање и организације која израђује односно испоручује помагала.

Члан 30.

Поступак за остваривање права на помагала из овог правилника и за контролу исправности помагала утврђује правилник комуналне заједнице социјалног осигурања донет на основу чл. 32. и 102. Закона о здравственом осигурању.

Члан 31.

Осигурана лица која на дан почетка примењивања овог правилника користе помагало додељено по одредбама Правилника о индикацијама, стандардима и најмањим роковима трајања за протезе, ортопедска и друга помагала и санитарне справе („Службени лист ФНРЈ”, бр. 10/55), користеће га од тог дана под условима и са роковима одређеним овим правилником.

Члан 32.

(1) Одредбе овог правилника примењиваће се од 1. јануара 1963. године, осим члана 29. овог правилника, који ће се примењивати од дана који буде утврђен уговором закљученим између комуналног завода за социјално осигурање и организације која израђује односно испоручује помагало.

(2) Уговор из става 1. овог члана комунални заводи за социјално осигурање дужни су да закључе до 30. јуна 1963. године.

Члан 33.

(1) Од дана почетка примењивања овог правилника престаје да важи Правилник о индикацијама, стандардима и најмањим роковима трајања за протезе, ортопедска и друга помагала и санитарне справе.

(2) Изузетно, до доношења прописа о индикацијама за прописивање очних помагала и апарата за појачање слуха, примењиваће се одредбе чл. 13. до 17. Правилника о индикацијама, стандардима и најмањим роковима трајања за протезе, ортопедска и друга помагала и санитарне справе.

Члан 34.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Ск. бр. 9/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурања

Председник,
Никола Рачки, с. р.

693.

На основу члана 35. Закона о здравственом осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), у сагласности са Савезним заводом за здравствену заштиту, Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања прописује

П РА В И Л Н И К

О ИНДИКАЦИЈАМА ЗА ЗУБНОПРОТЕТСКУ ПОМОЋ, СТАНДАРДИМА ЗА МАТЕРИЈАЛ ОД КОГ СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗУБНОПРОТЕТСКА СРЕДСТВА И РОКОВИМА ТРАЈАЊА ТИХ СРЕДСТАВА

Члан 1.

Овим правилником одређују се индикације, стандарди и рокови трајања за зубнопротетску помоћ и средства која се обезбеђују осигураним лицима на терет фонда здравственог осигурања.

Израда нових зубнопротетских средстава пре истека рокова трајања тих средстава може се вршити само под условима одређеним овим правилником.

Члан 2.

Зубнопротетска помоћ и средства, у смислу овог правилника, обухватају:

- 1) све врсте круница, укључујући и ливене пломбе (инлај);
- 2) покретне и непокретне протезе;
- 3) оптураторе;
- 4) шине, код парадонтопатије;
- 5) ортопедско-ортодонтска помагала.

Члан 3.

Зубне крунице стављају се:

- 1) кад је деструирана круна зуба, а није довољно само пломбирање;
- 2) на зубе-носаче непокретних протеза;
- 3) на зубе-носаче кукица (по потреби);
- 4) кад то захтева положај зуба;
- 5) ради регулисања висине загрижаја.

Члан 4.

Израда покретних протеза, као и израда непокретних протеза (мостова), врши се у свим случајевима недостатака зуба, осим:

- 1) непокретне протезе — кад недостаје по један зуб у пределу молара и премолара, ако није у питању први премолар;
- 2) покретне протезе — кад недостају крајња два молара (једнострано или обострано у једној или обема вилицама) или кад недостаје по један зуб у пределу молара и премолара;
- 3) привеска са гризном површином, привеска ради накнаде молара или привеска уназад — ако није у питању недостатак латералног секутића.

Члан 5.

Ако осигураном лицу недостаје више од три зуба, један до другог, израђује се, по правилу, покретна протеза.

Ако осигураном лицу недостаје више од три зуба, један до другог, може се изградити непокретна протеза, кад то размак и вилични лук дозвољавају. Мост се може изградити и кад недостају четири секутића.

Као носач непокретне протезе може се употребити и умњак, ако је довољно чврст и стабилан и ако обезбеђује ношење такве протезе за предвиђени рок трајања.

Члан 6.

Привремена и имедијатна протеза израдиће се осигураном лицу коме је она потребна за вршење

његовог занимања или ради спречавања погоршања општег здравственог стања.

Члан 7.

Као стандардни материјали од којих се могу израђивати зубнопротетска средства сматрају се:

- 1) за израду круница и непокретних протеза — полуплемените легуре (ауропал, паладор и сл.) и акрилат;
- 2) за израду зубних фасета — акрилат и порцелан;
- 3) за израду протеза — акрилат, каучук и полуплемените легуре;
- 4) за израду скелетираних протеза — легуре хромкобалт — молибден и сл.

Члан 8.

Рок трајања зубнопротетских средстава износи најмање за:

- 1) крунице и непокретне протезе од полуплеменитих легура — четири године;
- 2) крунице на зубима-носачима парцијалних протеза — три године;
- 3) крунице од акрилата — две године;
- 4) парцијалне протезе од акрилата — три године;
- 5) тоталне протезе од акрилата — пет година;
- 6) протезе са металном плочом — пет година;
- 7) привремене и имедијатне парцијалне протезе — једна година;
- 8) привремене и имедијатне тоталне протезе — две године.

Оправданост стављања новог протетског средства из члана 2. тач. 3. и 4. овог правилника, за које се не одређују рокови трајања, цениће лекарска комисија комуналног завода за социјално осигурање на предлог лекара појединца.

Рокови наведени у овом члану теку од дана кад је осигураном лицу намештено одговарајуће зубнопротетско средство.

Зубнопротетска средства наведена у овом члану добија осигурано лице по истеку прописаног рока трајања само ако лекар појединац утврди да је дотадашње зубнопротетско средство постало неупотребљиво.

Пре истека рока предвиђеног у овом члану израдиће се осигураном лицу ново протетско средство само ако је постојеће постало неупотребљиво услед анатомско-патолошких и функционалних промена. Оправданост израде новог протетског средства цениће лекарска комисија (члан 109. став 1. тачка 4. Закона о здравственом осигурању).

Члан 9.

Правилником који скупштина комуналне заједнице социјалног осигурања радилика донесе на основу чл. 32. и 102. Закона о здравственом осигурању регулисаће се и начин наплате односно накнаде трошкова који падају на терет фонда здравственог осигурања у случајевима кад су зубнопротетска средства израђена од материјала који се не сматрају стандардним по одредбама овог правилника.

Правилником из става 1. овог члана ближе ће се регулисати и поступак у вези са указивањем зубнопротетске помоћи и израдом зубнопротетских средстава осигураним лицима.

Члан 10.

Осигурана лица која на дан почетка примењивања овог правилника користе зубнопротетска средства или којима је започета израда тих средстава по одредбама Правилника о индикацијама, стандардима за материјале и најмањим роковима трајања за зуботехничке радове („Службени лист ФНРЈ“, бр. 11/55), користиће та средства под условима и са роковима трајања одређеним овим правилником.

Члан 11.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1963. године.

Ск. бр. 10/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурања

Председник,

Никола Рачки, с. р.

694.

На основу члана 146. став 2. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања доноси

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ДОПРИНОСА КОЈИ ОДРЕЂЕНЕ КАТЕГОРИЈЕ ОБВЕЗНИКА УПЛАТЕ ДОПРИНОСА МОГУ ЗАДРЖАТИ КАО НАКНАДУ ЗА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ ПРАВА ОСИГУРАНИЦИМА ИЗ СВОЈИХ СРЕДСТАВА

1. Обвезницима уплаћивања доприноса који обрачунавају допринос за социјално осигурање за службенике Народне милиције и за службенике органа унутрашњих послова са посебним овлашћењем у смислу Закона о органима унутрашњих послова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/56), као и организацијама које обрачунавају тај допринос за укрцано особље на бродовима док се они налазе у иностранству, припада као накнада за обезбеђивање одређених права која они осигураницима обезбеђују из својих средстава у смислу Закона о здравственом осигурању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62) део доприноса за здравствено осигурање у висини од 2% од основце од које се обрачунава тај допринос.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1963. године.

Ск. бр. 7/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурања

Председник,

Никола Рачки, с. р.

695.

На основу члана 40. тачка 2, члана 95. став 2, чл. 104. и 38. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања доноси

ОДЛУКУ

О СПРОВОЂЕЊУ ОБАВЕЗНОГ РЕОСИГУРАЊА У ИНВАЛИДСКОМ И ПЕНЗИЈСКОМ ОСИГУРАЊУ

1. Ради спровођења обавезног реосигурања у инвалидском и пензијском осигурању, код Савезног завода за социјално осигурање образује се фонд инвалидско-пензијског реосигурања (у даљем тексту: фонд реосигурања).

2. Обавезно реосигурање по овој одлуци спроводи се за ризике из инвалидског и пензијског осигурања:

1) који настају у случају већих групних несрећа на послу или ван посла;

2) који настају признавањем права на пензију осигураницима и члановима породица осигураника који су већи део осигурања провели ван подручја заједнице на терет чијег фонда захтевају признање права на пензију.

3. Као веће групне несреће за које се спроводи обавезно реосигурање сматрају се несреће на послу или ван посла које су имале за последицу трајну неспособност за рад, или трајно смањење способности за рад, или смрт најмање три осигурана лица.

4. Као случајеви обухваћени реосигурањем у смислу тачке 2. под 2 ове одлуке сматрају се случајеви у којима је више од половине радног стажа признатог за пензију проведено ван подручја заједнице на терет чијег фонда се признаје право на пензију.

5. За реосигурање плаћају се премије реосигурања (у даљем тексту: премије). Премије се плаћају по стопам одређеним Тарифом премија за обавезно реосигурање у инвалидском и пензијском осигурању.

6. Из фонда реосигурања признају се накнаде фондовима инвалидског и пензијског осигурања, и то:

1) две трећине износа инвалидских пензија и инвалиднина признатих осигураницима због губитка способности за рад односно због смањења способности за рад услед повреда задобијених у групној несрећи;

2) две трећине износа пензија признатих породицама осигураника који су погинули у групној несрећи или умрли од последица повреда задобијених у групној несрећи;

3) половина износа пензија признатих осигураницима и члановима породица осигураника који су већи део осигурања провели ван подручја заједнице на терет чијег фонда им је признато право на пензију.

Поред накнаде по тач. 1. до 3. става 1. ове тачке, из фонда реосигурања признаје се, у висини две трећине односно једне половине, и накнада на име заштитног и посебног додатка на пензије, додатка за помоћ и негу инвалида рада, додатка за помоћ и негу слепих радника, као и доприноса на пензијска примања који се плаћају за здравствену заштиту, за додаток на децу, за стамбену изградњу и за властице у путничком саобраћају.

7. Из средстава остварених премијама издвајаће се 1% као режијски додаток који припада Савезном заводу за социјално осигурање за покриће његових трошкова у спровођењу реосигурања.

8. Захтеве за накнаде из фонда реосигурања подносе републички заводи за социјално осигурање по истеку сваког календарског тромесечја.

Савезни завод за социјално осигурање прописује упутством рокове обрачунавања премија и документацију уз захтеве за накнаде у смислу ове одлуке.

9. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1963. године.

Ск. бр. 3/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурања

Председник,

Никола Рачки, с. р.

696.

На основу члана 147. став 2. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања доноси

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ПОСЕБНОГ ДОПРИНОСА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ У ИНОСТРАНСТВУ

1. Посебан допринос за коришћење здравствене заштите у иностранству који су дужни да плаћају обвезници из члана 147. став 2. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања износи 5% од разлике између личног дохотка оствареног у иностранству, обрачунатог по јединственом обрачунском курсу, и личног дохотка који би ти осигуранци имали у Југославији. Износ посебног доприноса не може бити мањи од 5.000 динара месечно.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1963. године.

Ск. бр. 6/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурањаПредседник,
Никола Рачки, с. р.

697.

На основу члана 70. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања доноси

ОДЛУКУ

О ДЕЛУ (ПРОЦЕНТУ) РЕЖИЈСКИХ ДОДАТАКА РЕПУБЛИЧКИХ ЗАВОДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ КОЈИ ЋЕ СЕ У 1963. ГОДИНИ УСТУПАТИ САВЕЗНОМ ЗАВОДУ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Републички заводи за социјално осигурање уступаће у 1963. години Савезном заводу за социјално осигурање, за покривање трошкова који настају његовом делатношћу од заједничког интереса за све заводе за социјално осигурање — 2,5% својих режијских додатака.

Део (процент) одређен у ставу 1. ове тачке уступаће се од режијских додатака садржаних у основном доприносу за инвалидско осигурање и за пензијско осигурање, у доприносу за додатак на децу и у премији здравственог реосигурања.

2. Савезни завод за социјално осигурање регулисаће упутством начин и рокове обрачунавања и уплаћивања дела (процента) режијских додатака републичких завода за социјално осигурање који му припадају по тачки 1. ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1963. године.

Ск. бр. 13/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурањаПредседник,
Никола Рачки, с. р.

698.

На основу члана 40. тач. 1. до 3. и члана 139. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/62), Скупштина Југословенске заједнице социјалног осигурања доноси

ТАРИФУ ПРЕМИЈА

ЗА ОБАВЕЗНО РЕОСИГУРАЊЕ У ИНВАЛИДСКОМ И ПЕНЗИЈСКОМ ОСИГУРАЊУ

1. Премије за реосигурање ризика инвалидског и пензијског осигурања предвиђених у члану 137. став 1. тач. 2. и 3. Закона о организацији и финансирању социјалног осигурања ће се обрачунавати и уплаћивати по стопама одређеним овом тарифом.

2. Премије за реосигурање изnose:

1) 0,25% (промила) за реосигурање ризика који настају у случају већих групних несрећа на послу или ван посла;

2) 0,9% (промила) за реосигурање ризика који настају признавањем права на пензију осигураницима и члановима породица осигураника који су већи део осигурања провели ван подручја заједнице на терет чијег фонда се признаје право на пензију.

3. Премије се обрачунавају од основица које чине уплаћени доприноси инвалидског односно пензијског осигурања, и то:

1) премија из тачке 2. под 1. ове тарифе — од $S \times 3,4$

основице утврђене по формули $\frac{s}{S}$, при чему

је S = износ уплаћеног основног доприноса за инвалидско осигурање, s = број који означава стопу по којој је уплаћен основни допринос за инвалидско осигурање, а $3,4$ = број који означава просечну стопу основног доприноса за инвалидско осигурање према којој је утврђена стопа премије;

2) премија из тачке 2. под 2. ове тарифе — од $S \times 6,9$

основице утврђене по формули $\frac{s}{S}$, при чему

је S = износ уплаћеног основног доприноса за пензијско осигурање, s = стопа по којој је уплаћиван основни допринос за пензијско осигурање, а $6,9$ = број који означава просечну стопу основног доприноса за пензијско осигурање према којој је утврђена стопа премије.

4. Премије реосигурања по стопама одређеним у овој тарифи ће се обрачунавати и уплаћивати од доприноса уплаћених од 1. јануара 1963. године.

5. Ова тарифа ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Ск. бр. 4/62

26. новембра 1962. године

Београд

Скупштина Југословенске заједнице
социјалног осигурањаПредседник,
Никола Рачки, с. р.

По извршеном савјештању са изворним текстом утврђено је да се у тексту Правилника о стручном образовању службеника лучке капетаније и капетаније пристаништа, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 45/62, поткрала ниже наведена грешка, те се даје

ИСПРАВКА

ПРАВИЛНИКА О СТРУЧНОМ ОБРАЗОВАЊУ СЛУЖБЕНИКА ЛУЧКЕ КАПЕТАНИЈЕ И КАПЕТАНИЈЕ ПРИСТАНИШТА

У члану 6. тачка 2. на крају уместо тачке и зареза треба ставити зарез и после тога додати ома-

шком изостављене речи: „или спрема поморског стројара I класе и три године пловидбеног стажа у својству управитеља строја;“.

Из Секретаријата Савезног извршног већа за саобраћај и везе, Београд, 22. новембра 1962. године.

По извршеном савршењу са изворним текстом утврђено је да се у тексту Правилника о изменама Правилника о стручној спреми службеника у органима Управе цивилног ваздухопловства, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 45/62, поткрала ниже наведена грешка, те се даје

ИСПРАВКА

ПРАВИЛНИКА О ИЗМЕНАМА ПРАВИЛНИКА О СТРУЧНОЈ СПРЕМИ СЛУЖБЕНИКА У ОРГАНИМА УПРАВЕ ЦИВИЛНОГ ВАЗДУХОПЛОВСТВА

У члану 2, у цитираном тексту измењеног члана 3, у ставу 1. тачка 1. у другом и трећем реду треба брисати текст: „I класе“, који је омашком уписан.

Из Секретаријата Савезног извршног већа за саобраћај и везе, Београд, 22. новембра 1962. године.

РЕШЕЊА

На основу члана 17. Уредбе о Заводу за школску опрему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/62), а у вези са чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58, 21/59 и 25/62), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА ПРВОГ САВЕТА ЗАВОДА ЗА ШКОЛСКУ ОПРЕМУ

1. За чланове првог Савета Завода за школску опрему именују се:

1. Илија Богоевски, професор Педагошке академије у Скопју;
2. Иван Карловић, руководилац Бироа у Заводу за школску опрему;
3. Димитрије Марковић, професор-руководилац групе Завода НР Црне Горе за унапређивање школства, у Титограду;
4. Стане Михелић, самостални саветник у Савету за школство НР Словеније;
5. Соња Мирић, председник Савета за просвету НР Хрватске;
6. Митра Митровић, директор Савезног завода за проучавање школских и просветних питања;
7. Карло Плевко, руководилац имовине у Заводу за школску опрему;
8. Момчило Поповић, директор Издавачког предузећа „Савремена школа“ у Београду;
9. Анђелко Пралић, руководилац прототипске радионице у Заводу за школску опрему;
10. Милица Смиљанић, самостални саветник у Секретаријату Савезног извршног већа за просвету и културу;
11. Гаврило Суботић, виши стручни сарадник у Заводу НР Босне и Херцеговине за унапређивање школства;
12. Миљкан Тодоровић, професор-педагошки саветник у Заводу НР Србије за основно образовање и образовање наставника.

II. Директор Завода је члан Савета по свом положају.

Б. бр. 104

15. децембра 1962. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 47. од 1. децембра 1962. године објављује:

Уредбу о оснивању Завода за цене Народне Републике Србије;

Упутство о форми и садржини сведочанства и дипломе о положеном испиту за стицање степена стручног образовања квалификованог и висококвалификованог угоститељског радника на практичном раду у привредној организацији;

Упутство о форми и садржини сведочанства и дипломе о положеном испиту за стицање степена стручног образовања квалификованог и висококвалификованог возача моторних возила на практичном раду;

Исправку Програма вакцинације становништва на територији Народне Републике Србије у 1963. години.

У броју 48. од 8. децембра 1962. године објављује:

Уредбу о оснивању Текстилног института;

Наредбу о одређивању места у којима је обавезно пријављивање пребивалишта и боравка.

У броју 49. од 15. децембра 1962. године објављује:

Упутство о начелима за организацију органа управе општинских народних одбора за послове цена;

Наредбу о допуни Наредбе о одређивању установа на територији Народне Републике Србије у којима се може вршити испитивање намирница;

Упутство о елементима уговора о пружању здравствених услуга осигураним лицима;

Смернице за уговарање здравствених услуга које здравствене установе пружају осигураним лицима;

Одлуку о покривању вишка расхода над приходима Републичког завода за социјално осигурање насталог у 1961. години;

Одлуку о покривању вишкова расхода над приходима среских завода за социјално осигурање насталог у 1961. години;

Одлуку о најмањем износу накнаде за трошкове исхране и смештаја осигураних лица за време путовања и боравка у другом месту;

Одлуку о накнади инвалидима рада при куповини моторних возила;

Одлуку о најмањем износу накнаде потребних трошкова.

НАРОДНЕ НОВИНЕ
СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службени лист Народне Републике Хрватске у броју 47. од 28. новембра 1962. године објављују:

Одлуку о финансирању Привредне коморе Народне Републике Хрватске и среских привредних комора у 1962. години;

Одлуку о количинама вина и ракије које индивидуални произвођачи могу утрошити у свом домаћинству без плаћања пореза на промет;

Правилник о жигосању дрва и издавању пропратница за дрво;

Наредбу о обавезном утврђивању крвне групе и Rhesus фактора возачима моторних возила;

Наредбу о спровођењу мере за спречавање сточних зараза у 1963. години;

Наредбу о обавезном одабирању нерастова за расплод.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 35. од 8. новембра 1962. године објављује:

Закључак да се преднацрт устава Социјалистичке Републике Словеније стави на јавну дискусију;

Одлуку о продужењу разреза пореза на доходак од зграда из 1962. године за 1963. годину;

Одлуку о повећању средстава за личне расходе јавних службеника;

Одлуку о овлашћењу општинских народних одбора да сваке године одреде количине вина и ракије које произвођачи могу утрошити код куће без плаћања пореза на промет;

Решење о разрешењу и именовању председника Савета за туризам;

Решење о разрешењу и именовању председника и чланова Савета за туризам;

Решење о разрешењу и именовању члана Управног одбора Завода за водопривреду НРС;

Решење о именовању директора Етнографског музеја у Љубљани;

Решење о именовању чланова издавачког савета Државне založбе Словеније.

САДРЖАЈ:

	Страна
675. Уредба о изменама и допунама Тарифе пореза на промет — — — — —	841
676. Одлука о смањењу одређених расхода Савезног буџета за 1962. годину — — —	841
677. Одлука о прегледу утрина, пашњака и других земљишта погодних за привођење култури у циљу продаје пољопривредним организацијама — — — — —	842
678. Одлука о плану статистичких истраживања за 1963. годину — — — — —	842
679. Одлука о висини дела средстава остварених наплатом жиговине и других накнада из којих ће се финансирати расходи Управе за мере и драгоцене метале — —	843
680. Одлука о одређивању личних доходака односно плата које се узимају за утврђивање пензијског основа — — — — —	843

	Страна
681. Одлука о измени Одлуке о одобравању одређених кредита од стране Народне банке и пословних банака — — — — —	844
682. Одлука о допуни Одлуке о плаћању накнада за услуге које врши Савезни хидрометеоролошки завод и о начину коришћења прихода остварених од ових услуга —	844
683. Наредба о садржини правила игара на срећу које се приређују на основу одобрења савезног Државног секретаријата за послове финансија — — — — —	844
684. Правилник о стручној спреми и пракси лица која израђују инвестициону техничку документацију и лица која руководе појединим врстама радова при изградњи инвестиционих објеката — — —	846
685. Правилник о измени Правилника о условима за регистрацију организација које се баве изработом инвестиционе техничке документације — — — — —	846
686. Наредба о допуни Наредбе о одређивању марже у промету сточне хране — — —	847
687. Наредба о утврђивању линија поморског, речног и ваздушног саобраћаја које ће се у 1963. години одржавати ради потреба јавног саобраћаја од интереса за федерацију — — — — —	847
688. Упутство за спровођење Одлуке о одређивању висине накнада које се плаћају за друмска моторна возила — — — — —	848
689. Упутство о легитимацији инспектора безбедности пловидбе — — — — —	850
690. Решење о југословенским стандардима за керамички канализациони прибор — —	851
691. Решење о југословенским стандардима за спојнице и цилиндричне главе за енергетске каблове до 10 kV — — — — —	852
692. Правилник о индикацијама, стандардима за материјале и роковима трајања за протетска и ортоотичка средства и санитарне справе — — — — —	852
693. Правилник о индикацијама за зубнопротетску помоћ, стандардима за материјал од којег се израђују зубнопротетска средства и роковима трајања тих средстава —	856
694. Одлука о висини доприноса који одређене категорије обвезника уплате доприноса могу задржати као накнаду за обезбеђивање права осигураницима из својих средстава — — — — —	857
695. Одлука о спровођењу обавезног реосигурања у инвалидском и пензијском осигурању — — — — —	857
696. Одлука о висини посебног доприноса за коришћење здравствене заштите у иностранству — — — — —	858
697. Одлука о делу (проценту) режијских додатака републичких завода за социјално осигурање који ће се у 1963. години уступати Савезном заводу за социјално осигурање — — — — —	858
698. Тарифа премија за обавезно реосигурање у инвалидском и пензијском осигурању —	858
Исправка Правилника о стручном образовању службеника лучке капетаније и капетаније пристаништа — — — — —	858
Исправка Правилника о изменама Правилника о стручној спреми службеника у органима Управе цивилног ваздухопловства	859

Издавач: Новинска установа „Службени лист ФНРЈ“, Београд, Краљевића Марка 9. Пошт. факс 226.
— Директор и одговорни уредник Љубодраг Ђурић, Улица Краљевића Марка бр. 9. —
Штампа Београдски графички завод, Београд